

DECYZJA

Na podstawie art.104 § 1, art.155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz.U.2018.2096 z późn. zm.), w związku z art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. o zmianie ustawy o odpadach oraz innych niektórych ustaw (Dz.U.2018.1592 z późn.zm.) oraz art. 181 ust. 1 pkt 1, art.183 ust. 1, art. 192, art. 214 ust. 5, art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U.2019.1396 z późn. zm.), art. 15zżs ust. 9 ustawy z dnia 2 marca 2020 o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U.2020.374 z późn.zm.), po rozpatrzeniu wniosku przedłożonego przez Przedsiębiorstwo Energetyczne „MEGAWAT” Sp. z o.o., w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw Zakładu Z-2 „Knurów” w Knurowie przy ul. Kopalnianej

orzekam

na wniosek strony zmienić wydane dla Przedsiębiorstwa Energetycznego „MEGAWAT” Sp. z o.o., pozwolenie zintegrowane dla instalacji spalania paliw Zakładu Z-2 „Knurów” w Knurowie przy ul. Kopalnianej z dnia 12 czerwca 2007 roku zn: WR.7644-3/06_(3) z późn. zm.

Decyzja zostaje zmieniona w następujący sposób:

I. W punkcie I. dotyczącym rodzaju i parametrów eksploatacyjnych instalacji wprowadza się następujące zmiany:

1) zmienić brzmienie punktu 2.2.1.:

zamiast:

I.2.2.1. Kotły

Proces energetycznego spalania paliw odbywa się w kotłach typu:

- Humboldt rok budowy 1928, gruntowna modernizacja w 2004r., modernizacja 2018r.
- OR-32N , rusztowy w ścianach szczelnych, rok budowy 2011,
- 2 kotły WR-12, rusztowe o ścianach szczelnych, rok budowy 2018.

Lp.	Charakterystyka kotłów	Nominalna moc cieplna [MWt]	
		Netto	Brutto*
1.	Kocioł HUMBOLDT	16	19
2.	Kocioł OR-32N	25.8	30.2
3.	Kocioł WR-12/1	12	14,5
4.	Kocioł WR-12/2	12	14.5
RAZEM		65,8	78,2

*- strumień energii chemicznej zawartej w paliwie wprowadzanym do kotłów

a) Charakterystyka kotła parowego HUMBOLDT:

Kocioł pyłowy typu Humboldt jest przystosowany do spalania węgla kamiennego, oraz biomasy doprowadzanej z układu zasilania kotłów Pauker.

Kocioł Humboldt został zbudowany przez firmę „Humboldt Köln-Kalk” w 1928 roku. Kocioł przeszedł gruntowną modernizację w 2004 roku. W ramach modernizacji zostały wykonane następujące prace:

- wymiana palników pyłowych,
- zabudowa nowego młyna węglowego MWK-8,
- doekranowanie komory paleniskowej,
- zabudowa dysz OFA,
- powiększenie przegrzewacza pary,
- wykonanie nowego podgrzewacza powietrza.

Kocioł typu „Humboldt” jest kotłem parowym, stromorurkowym, opromieniowanym, trzyciągowym.

Kocioł posiada naturalną cyrkulację w układzie woda-para. Woda zasilająca kocioł doprowadzana jest o temperaturze 105°C. Woda kierowana jest do stalowego podgrzewacza wody zainstalowanego w ciągu konwekcyjnym, gdzie się wstępnie podgrzewa pobierając ciepło od gorących spalin wylotowych. Stąd woda kierowana jest do walczaka górnego, w którym następuje oddzielenie wody od pary. Woda z walczaka górnego doprowadzona jest do obiegu cyrkulacyjnego poprzez rury opadowe umieszczone w części konwekcyjnej kotła do komory dolnej. Stąd woda kierowana jest do dolnych komór zbiorczych małych i dużych ekranów parownika umieszczonych w komorze paleniskowej. W ekranach oraz w rurach wznoszących następuje odparowanie wody w wyniku pobrania ciepła ze spalanego paliwa. Częściowo odparowana woda powraca do walczaka. Z walczaka, para nasycona doprowadzona jest do konwekcyjnego, wiszącego, dwustopniowego przegrzewacza pary ogrzewanego przepływającymi spalinami. Z kotła wypływa para przegrzana o temperaturze 425 °C i ciśnieniu 3,8 do 4 MW instalacji kotła zainstalowano dwa młyny węglowe typu Resolutor o maksymalnej wydajności 3 Mg/h każdy oraz młyn MWK-8 o maksymalnej wydajności 8 Mg/h. Jest to młyn samowentylujący, który bez oddzielnego wentylatora zasysa odpowiednią ilość czynnika suszącego i transportuje mieszaninę pyłowo-gazową przez odsiewacz, rurociąg i palniki do komory paleniskowej. Młyny węglowe dostarczają pył węglowy do sześciu palników węglowych, strumieniowych, usytuowanych w stropie kotła. Suszenie węgla odbywa się za pomocą spalin pobranych spod rusztu granulacyjnego. W kotle zastosowano obijaki elektromagnetyczne typu OP-1, w liczbie sześciu oraz inżektorową instalację podającą biomasę do młyna MWK 8. Powietrze do spalania doprowadza się za pomocą wentylatora poddmuchu typu WWO 80L6 o wydajności 64 m³/s, spiętrzeniu 92 kG/m² i obrotach 12,1 obr./s. Do uruchamiania kotła służą palniki olejowe typu HL-3 firmy Saacke, spalające olej opałowy. Proces spalania w kotle jest prowadzony z możliwie najmniejszymi stratami niecałkowitego i niezupełnego spalania, bez widocznego wytrącania się niespalonego pyłu z płomienia. Nie dopuszcza się do płynięcia (topnienia) szlaki (żuźła). Ilość powietrza doprowadzonego do paleniska reguluje się w sposób zapewniający zupełne spalanie i uzyskanie najkorzystniejszej zawartości CO₂ w spalinach. Przy spalaniu samego węgla i maksymalnym obciążeniu kotła zawartość CO₂ na końcu kotła utrzymuje się w granicach 14%. Podciśnienie w górnej części komory paleniskowej powinno wynosić 3-5 mm słupa wody, aby uniknąć przechodzenia spalin i popiołu na zewnątrz kotła. Praca kotła przy nadciśnieniu w komorze paleniskowej jest zabroniona. Kocioł może być opalany samym pyłem węglowym. Podczas pracy kotła, za pomocą regulacji palników, niezależnie od obciążenia kotła utrzymywane jest równomierne obciążenie cieplne całej komory paleniskowej. Zapewnia to możliwie równomierną temperaturę spalin na wyjściu z paleniska oraz równy poziom wody w walczakach. W celu obniżenia emisji tlenków azotu w kotle zainstalowano system dysz OFA, który ma na celu rozciągnięcie strefy spalania. Dzięki temu wydłuża się czas spalania i obniża się

temperatura spalania, będącą główną przyczyną powstawania tlenków azotu.

Ciąg kotła jest wymuszony za pomocą wentylatora ciągu typu WPW 125, współpracującego filtrem workowym. Dodatkowo podciśnienie w kotle jest wymuszane poprzez ciąg naturalny komina murowanego, o wysokości 128,7 m.

Usuwanie żużla spod komory paleniskowej odbywa się na mokro za pomocą przenośnika zgrzeblowego do koryta zbiorczego, skąd za pomocą przenośników taśmowych jest transportowany do zbiornika żużla.

Odpopielanie kotła odbywa się za pomocą inżektorów powietrznych, które zasysają pył z lejów pyłowych II ciągu konwekcyjnego i wdmuchują go do komory paleniskowej.

W celu usunięcia pyłu z zanieczyszczonych spalin, kocioł wyposażono w filtr workowy sprawności 99%. Ciąg kotła jest wymuszony za pomocą wentylatora ciągu typu WPW 125 oraz poprzez ciąg naturalny komina murowanego o wysokości 128,7 metra i średnicy wylotowej 4 metrów.

Parametry techniczne kotła typu Humboldt.

Wyszczególnienie	Kocioł HUMBOLDT
Rok budowy	1928
Nr fabryczny	2575
Nr ewidencyjny	2346
Typ	pyłowy, parowy, wodnorurkowy, opromieniowany
Wydajność nominalna	20 t/h
Ciśnienie robocze	4,0 MPa
Temperatura pary przegrzanej	425°C
Temperatura wody zasilającej	105°C
Powierzchnia ogrzew. parownika	172 m ²
Powierzchnia ogrzewalna przegrzewacza pary	273,6 m ²
Powierzchnia ogrzewalna podgrzewacza wody	stalowy 745 m ²
Powierzchnia ogrzewalna podgrzewacza powietrza	408 m ²
Temperatura spalin wylotowych z kotła	200°C
Moc cieplna kotła w paliwie	19 MWt
Wentylator powietrza	
Typ	WWO 80L6
Wydajność	64 m ³ /s
Spiętrzenie	92 kG/m ²
Prędkość obrotowa	726 obr./min.

b) Charakterystyka kotła parowego OR-32N:

Kocioł parowy wodnorurkowy OR-32N przeznaczony jest do produkcji pary przegrzanej do napędu turbiny. Jest on wyposażony w ruszt mechaniczny taśmowy do spalania mialu węgla kamiennego energetycznego. Powierzchnie ogrzewalne kotła stanowią: ekrany komory paleniskowej, węzownicowy przegrzewacz pary i pęczek konwekcyjny parownika, umieszczone w drugim ciągu oraz podgrzewacz wody zasilającej zabudowany w trzecim, wolnostojącym, bloku. Komora paleniskowa i drugi ciąg z przegrzewaczem, stanowią

samonośny blok, opasany bandażami i wsparty, poprzez słupki stalowe na fundamencie kotła. Natomiast blok podgrzewacza wody posiada własną konstrukcję nośną, wspartą na fundamencie kotła lub osobnych fundamentach względnie belkach poziomym obsługi. Ekrany komory paleniskowej i ściany zewnętrzne drugiego ciągu wykonane są jako szczelnie spawane, pokryte na zewnątrz lekką izolacją cieplną i blachami opancerzenia zewnętrznego (trapezowe ocynkowane). Kocioł posiada jeden walczak, w którym następuje rozdział mieszanki wodno-parowej i odpowiednie osuszanie pary przed przegrzewaczem. Z walczaka są wyprowadzone rury opadowe doprowadzające wodę do dolnych komór parownika. Mieszanka wodno-parowa z komór górnych parownika jest odprowadzana rurami łączącymi do walczaka. Zapewnia to naturalną cyrkulację czynnika ogrzewanego w kotle. Temperatura pary przegrzanej regulowana jest schładzaczem wtryskowym.

Wyposażenie kotła w armaturę i gruby osprzęt spełnia obowiązujące normy EN 12952-7, EN 12952-10 i wymagania eksploatacyjne. Dostęp do wszystkich punktów stałej lub okresowej, obsługi zapewniają odpowiednie schody i podesty. Na konwekcyjnych pęczkach wymiany ciepła zabudowane są powietrzne zdmuchiwalce popiołu. Zastosowane prędkości spalin pozwalają na stosunkowo długie utrzymanie czystości powierzchni konwekcyjnych i równocześnie zapewniają uniknięcie erozji popiołowej tych powierzchni.

Między blokiem parownika a podgrzewaczem wody, połączonymi kanałem stalowym, jest zabudowany wstępny odpylacz spalin, umożliwiający wytrącenie grubych ziaren lotnego popiołu. Pozwala to obniżyć koncentrację pyłu w spalinach wylotowych z kotła. W kotle zabudowany jest nowoczesny ruszt mechaniczny z układem rozdziału powietrza podmuchowego. Pozwoli to zapewnić optymalny rozdział powietrza na poszczególne strefy rusztu. W efekcie uzyskuje się spalanie ze stosunkowo niskim nadmiarem powietrza do spalania i niską emisję zanieczyszczeń w spalinach opuszczających komorę paleniskową. Proces spalania w kotle pozwala osiągnąć emisję tlenków azotu, tlenu węgla i sadzy poniżej dopuszczalnych norm. W układzie doprowadzenia węgla na ruszt zabudowany jest wózek rewersyjny, zapewniający równomierną granulację węgla na szerokości rusztu. Spalanie wcześniej przygotowanej biomasy (w postaci pyłu) odbywa się za pomocą dwóch palników zabudowanych na bocznych ścianach kotła.

Parametry techniczne kotła typu OR-32N.

Parametr	Jednostka	Wartość
Wydajność znamionowa	Mg/h	32
Moc cieplna kotła w paliwie	MWt	30,2
Wydajność minimalna trwała	Mg/h	7
Ciśnienie pary na wylocie z kotła dla wydajności 32-35 Mg/h	°C	455+0-10
Ciśnienie pary na wylocie z kotła dla wydajności 14 Mg/h	°C	400+20-0
Ciśnienie pary na wylocie z kotła dla wydajności 7 Mg/h	°C	370÷390
Temperatura wody zasilającej	°C	105

Kocioł jest wyposażony w podstawowe układy regulacji, sterowania i pomiarów, zapewniające możliwość ich przyszłej rozbudowy. Automatycznie są utrzymywane: poziom wody w walczaku, podciśnienie spalin w komorze paleniskowej i temperatura pary przegrzanej.

Dwa kotły WR-12 wykonane w technologii ścian szczelnych o mocy nominalnej 12 MW. Kotły zlokalizowane są w istniejącym budynku kotłowni na miejscu zdemontowanego kotła WR-25. Kotły WR-12 są kotłami wodnymi o wymuszonym przepływie wody przez powierzchnie ogrzewalne. Wytwarzana w kotłach gorąca woda przeznaczona będzie do celów grzewczych i technologicznych.

Instalację paleniskową każdego kotła stanowi: ruszt mechaniczny, łuskowy typu RTW 2560 wraz z wózkiem rewersyjnym, instalacja powietrza podmuchowego - pierwotnego i wtórnego oraz instalacja odprowadzenia żużla i popiołu.

Blok każdego kotła, dzięki zastosowaniu ścian szczelnych jest konstrukcją samonośną a każdy kocioł wsparty jest na słupach posadowionych na zaadaptowanym istniejącym fundamencie. Kotły WR-12 będą posiadały trzyciągowy układ dla przepływu spalin. Pierwszy ciąg stanowi przestrzeń całkowicie ekranowana ścianami szczelnymi. W drugim ciągu kotłów zabudowane są pęczki konwekcyjny z rur. W celu obniżenia temperatury spalin i możliwości jej regulacji, za kotłami w kanale spalin są zabudowane dodatkowe, pionowe podgrzewacze wody. Każdy podgrzewacz wody posiada automatycznie regulowany przepływ wody, w zależności od obciążeń kotłów, z możliwością ustawienia minimalnego przepływu wody.

Pomiędzy zasobnikiem węgla a lejem zsypanym miału węglowego do kotłów, zabudowane są wózki rewersyjne z nowymi zasuhami prętowymi dopasowanymi do lejów zsypanych, odcinającymi węgiel od kotłów.

W każdym kotle zastosowany jest indywidualny rozdział powietrza pierwotnego z rozdziałem na poszczególne strefy rusztu. Pozwoli to uzyskać lepszy proces spalania węgla na ruszcie w szerokim zakresie obciążeń, przy stosunkowo niskim nadmiarze powietrza, niskiej emisji zanieczyszczeń i stosunkowo niskiej stracie paleniskowej.

Zmiana wydajności kotłów odbywa się poprzez regulację: prędkości przesuwu taśmy rusztowej, grubości warstwy paliwa na ruszcie i strefową regulacją ilości powietrza do spalania.

Parametry techniczne kotłów WR-12 zostały przedstawione w poniższej tabeli.

Parametry techniczne kotłów wodno-rusztowych typ WR-12.

Parametr kotła	Jednostka	Wartość
Wydajność nominalna	[MW]	12,0
Wydajność maksymalna w paliwie	[MWt]	14,5
Wydajność minimalna	[MW]	3,0
Ciśnienie robocze dla $t_{wyl}=150\text{ }^{\circ}\text{C}$	[MPa]	0,7-1,4
Ciśnienie wody na wylocie z kotła dla $t_{wyl}=150\text{ }^{\circ}\text{C}$	[MPa]	$\geq 0,7$
Temperatura wody na wylocie	[$^{\circ}\text{C}$]	70,0 +30
Temperatura wody na wylocie	[$^{\circ}\text{C}$]	150,0
Przepływ wody przez kocioł przy wydajności nominalnej	[t/h]	127,5
Sprawność gwarantowana dla 40-75-100% wyd. maksymalnej	[%]	$\geq 86,5$
Opory przepływu wody przez kocioł dla wydajności nominalnej	[MPa]	$< 0,10$
Minimalny przepływ wody przez kocioł	[Mg/h]	105-110
Opory kotła po stronie spalin	[kPa]	800

zmienia się na:

Proces energetycznego spalania paliw odbywa się w kotłach typu:

- Humboldt rok budowy 1928, gruntowna modernizacja w 2004 r., modernizacja 2018 r.,
- OR-32N, rusztowy w ścianach szczelnych, rok budowy 2011,
- 2 kotły WR-12, rusztowe o ścianach szczelnych, rok budowy 2018.

Lp.	Charakterystyka kotłów		
	Typ kotła Nr ruchowy	Nominalna moc cieplna [MWt]	
		Netto	Brutto*
1.	Kocioł HUMBOLDT	16	19
2.	Kocioł OR-32N	25,8	30,2
3.	Kocioł WR-12/1	12	14,5

4.	Kocioł WR-12/2	12	14,5
RAZEM		65,8	78,2

*- strumień energii chemicznej zawartej w paliwie wprowadzanym do kotłów

a) Charakterystyka kotła parowego HUMBOLDT:

Kocioł pyłowy typu Humboldt jest przystosowany do spalania węgla kamiennego, oraz biomasy doprowadzanej z układu zasilania kotłów Pauker.

Kocioł Humboldt został zbudowany przez firmę „Humboldt Köln-Kalk” w 1928 roku. Kocioł przeszedł gruntowną modernizację w 2004 roku. W ramach modernizacji zostały wykonane następujące prace:

- wymiana palników pyłowych,
- zabudowa nowego młyna węglowego MWk-8,
- doekranowanie komory paleniskowej,
- zabudowa dysz OFA,
- powiększenie przegrzewacza pary,
- wykonanie nowego podgrzewacza powietrza.

Kocioł typu „Humboldt” jest kotłem parowym, stromorurkowym, opromieniowanym, trzyciągowym.

Kocioł posiada naturalną cyrkulację w układzie woda-para. Woda zasilająca kocioł doprowadzana jest o temperaturze 105°C. Woda kierowana jest do stalowego podgrzewacza wody zainstalowanego w ciągu konwekcyjnym, gdzie się wstępnie podgrzewa pobierając ciepło od gorących spalin wylotowych. Stąd woda kierowana jest do walczaka górnego, w którym następuje oddzielenie wody od pary. Woda z walczaka górnego doprowadzona jest do obiegu cyrkulacyjnego poprzez rury opadowe umieszczone w części konwekcyjnej kotła do komory dolnej. Stąd woda kierowana jest do dolnych komór zbiorczych małych i dużych ekranów parownika umieszczonych w komorze paleniskowej. W ekranach oraz w rurach wznoszących następuje odparowanie wody w wyniku pobrania ciepła ze spalanej paliwa. Częściowo odparowana woda powraca do walczaka. Z walczaka, para nasycona doprowadzona jest do konwekcyjnego, wiszącego, dwustopniowego przegrzewacza pary ogrzewanego przepływającymi spalinami. Z kotła wypływa para przegrzana o temperaturze 425 °C i ciśnieniu 3,8 do 4 MW instalacji kotła zainstalowano dwa młyny węglowe typu Resolutor o maksymalnej wydajności 3 Mg/h każdy oraz młyn MWK-8 o maksymalnej wydajności 8 Mg/h. Jest to młyn sam o wentylujący, który bez oddzielnego wentylatora zasysa odpowiednią ilość czynnika suszącego i transportuje mieszaninę pyłowo-gazową przez odsiewacz, rurociąg i palniki do komory paleniskowej. Młyny węglowe dostarczają pył węglowy do sześciu palników węglowych, strumieniowych, usytuowanych w stropie kotła. Suszenie węgla odbywa się za pomocą spalin pobranych spod rusztu granulacyjnego. W kotle zastosowano obijaki elektromagnetyczne typu OP-1, w liczbie sześciu oraz inżektorową instalację podającą biomasę do młyna MWK 8. Powietrze do spalania doprowadza się za pomocą wentylatora podmuchu typu WWO 80L6 o wydajności 64 m³/s, spiętrzeniu 92 kG/m² i obrotach 12,1 obr./s. Do uruchamiania kotła służą palniki olejowe typu HL-3 firmy Saacke, spalające olej opałowy. Proces spalania w kotle jest prowadzony z możliwie najmniejszymi stratami niecałkowitego i niezupełnego spalania, bez widocznego wytrącania się niespalonego pyłu z płomienia. Nie dopuszcza się do płynięcia (topnienia) szlaki (żużla). Ilość powietrza doprowadzonego do paleniska reguluje się w sposób zapewniający zupełne spalanie i uzyskanie najkorzystniejszej zawartości CO₂ w spalinach. Przy spalaniu samego węgla i maksymalnym obciążeniu kotła zawartość CO₂ na końcu kotła utrzymuje się w granicach 14%. Podciśnienie w górnej części komory paleniskowej powinno wynosić 3-5 mm słupa wody, aby uniknąć przechodzenia spalin i popiołu na zewnątrz kotła. Praca kotła przy nadciśnieniu w komorze

paleniskowej jest zabroniona. Kocioł może być opalany samym pyłem węglowym. Podczas pracy kotła, za pomocą regulacji palników, niezależnie od obciążenia kotła utrzymywane jest równomierne obciążenie cieplne całej komory paleniskowej. Zapewnia to możliwie równomierną temperaturę spalin na wyjściu z paleniska oraz równy poziom wody w walczakach.

W celu obniżenia emisji tlenków azotu w kotle zainstalowano system dysz OF A, który ma na celu rozciągnięcie strefy spalania. Dzięki temu wydłuża się czas spalania i obniża się temperatura spalania, będącą główną przyczyną powstawania tlenków azotu.

Ciąg kotła jest wymuszony za pomocą wentylatora ciągu typu WPW 125, współpracującego z filtrem workowym. Dodatkowo podciśnienie w kotle jest wymuszane poprzez ciąg naturalny komina murowanego, o wysokości 132,6 m. Usuwanie żużla spod komory paleniskowej odbywa się na mokro za pomocą przenośnika zgrzeblowego do koryta zbiorczego, skąd za pomocą przenośników taśmowych jest transportowany do zbiornika żużla.

Odpopielanie kotła odbywa się za pomocą iniektorów powietrznych, które zasysają pył z lejów pyłowych II ciągu konwekcyjnego i wdmuchują go do komory paleniskowej.

W celu usunięcia pyłu z zanieczyszczonych spalin, kocioł wyposażono w filtr workowy o sprawności 99%. Ciąg kotła jest wymuszony za pomocą wentylatora ciągu typu WPW 125 oraz poprzez ciąg naturalny komina murowanego o wysokości 132,6 metra i średnicy wylotowej 1,86 metra.

Parametry techniczne kotła typu Humboldt.

Wyszczególnienie	Kocioł HUMBOLDT II
Rok budowy	1928
Nr fabryczny	2575
Nr ewidencyjny	2346
Typ	pyłowy, parowy, wodnorurkowy, opromieniowany
Wydajność nominalna	20 t/h
Ciśnienie robocze	4,0 MPa
Temperatura pary przegrzanej	425°C
Temperatura wody zasilającej	105°C
Powierzchnia ogrzew. parownika	172 m ²
Powierzchnia ogrzewalna przegrzewacza pary	273,6 m ²
Powierzchnia ogrzewalna podgrzewacza wody	stalowy 745 m ²
Powierzchnia ogrzewalna podgrzewacza powietrza	408 m ²
Temperatura spalin wylotowych z kotła	200°C
Moc cieplna kotła w paliwie	19 MWt
Wentylator powietrza	
Typ	WWO 80L6
Wydajność	64 m ³ /s
Spiężnienie	92 kG/m ²
Prędkość obrotowa	726 obr./min.

b) Charakterystyka kotła parowego OR-32N:

Kocioł parowy wodnorurkowy OR-32N przeznaczony jest do produkcji pary przegrzanej do napędu turbiny. Jest on wyposażony w ruszt mechaniczny taśmowy do spalania mialu węgla

kamiennego energetycznego. Powierzchnie ogrzewalne kotła stanowią: ekrany komory paleniskowej, wężownicowy przegrzewacz pary i pęczek konwekcyjny parownika, umieszczone w drugim ciągu oraz podgrzewacz wody zasilającej zabudowany w trzecim, wolnostojącym, bloku. Komora paleniskowa i drugi ciąg z przegrzewaczem, stanowią samonośny blok, opasany bandażami i wsparty, poprzez słupki stalowe na fundamencie kotła. Natomiast blok podgrzewacza wody posiada własną konstrukcję nośną, wspartą na fundamencie kotła lub osobnych fundamentach względnie belkach poziomu obsługi. Ekrany komory paleniskowej i ściany zewnętrzne drugiego ciągu wykonane są jako szczelnie spawane, pokryte na zewnątrz lekką izolacją cieplną i blachami opancerzenia zewnętrznego (trapezowe ocynkowane). Kocioł posiada jeden walczak, w którym następuje rozdział mieszanki wodno-parowej i odpowiednie osuszanie pary przed przegrzewaczem. Z walczaka są wyprowadzone rury opadowe doprowadzające wodę do dolnych komór parownika. Mieszanka wodno-parowa z komór górnych parownika jest odprowadzana rurami łączącymi do walczaka. Zapewnia to naturalną cyrkulację czynnika ogrzewanego w kotle. Temperatura pary przegrzanej regulowana jest schładzaczem wtryskowym. Wyposażenie kotła w armaturę i gruby osprzęt spełnia obowiązujące normy EN 12952-7, EN 12952-10 i wymagania eksploatacyjne. Dostęp do wszystkich punktów stałej lub okresowej, obsługi zapewniają odpowiednie schody i podesty. Na konwekcyjnych pęczkach wymiany ciepła zabudowane są powietrzne zdmuchiwalce popiołu. Zastosowane prędkości spalin pozwalają na stosunkowo długie utrzymanie czystości powierzchni konwekcyjnych i równocześnie zapewniają uniknięcie erozji popiołowej tych powierzchni.

Między blokiem parownika a podgrzewaczem wody, połączonymi kanałem stalowym, jest zabudowany wstępny odpylacz spalin, umożliwiający wytrącenie grubych ziaren lotnego popiołu. Pozwala to obniżyć koncentrację pyłu w spalinach wylotowych z kotła. W kotle zabudowany jest nowoczesny ruszt mechaniczny z układem rozdziału powietrza podmuchowego. Pozwoli to zapewnić optymalny rozdział powietrza na poszczególne strefy rusztu. W efekcie uzyskuje się spalanie ze stosunkowo niskim nadmiarem powietrza do spalania i niską emisją zanieczyszczeń w spalinach opuszczających komorę paleniskową. Proces spalania w kotle pozwala osiągnąć emisję tlenków azotu, tlenku węgla i sadzy poniżej dopuszczalnych norm. W układzie doprowadzenia węgla na ruszt zabudowany jest wózek rewersyjny, zapewniający równomierną granulację węgla na szerokości rusztu. Spalanie wcześniej przygotowanej biomasy (w postaci pyłu) odbywa się za pomocą dwóch palników zabudowanych na bocznych ścianach kotła.

Parametry techniczne kotła typu OR-32N.

Parametr	Jednostka	Wartość
Wydajność znamionowa	Mg/h	32
Moc cieplna kotła w paliwie	MWt	30,2
Wydajność minimalna trwała	Mg/h	7
Ciśnienie pary na wylocie z kotła dla wydajności 32-35 Mg/h	°C	455+0-10
Ciśnienie pary na wylocie z kotła dla wydajności 14 Mg/h	°C	400+20-0
Ciśnienie pary na wylocie z kotła dla wydajności 7 Mg/h	°C	370÷390
Temperatura wody zasilającej	°C	105

Kotły WR-12 wykonane są w technologii ścian szczelnych o mocy nominalnej 12 MW. Kotły zlokalizowane zostały w istniejącym budynku kotłowni na miejscu zdemontowanego kotła WR-25. Wykorzystano fundament po kotle WR-25, oraz zasobnik węgla. W tym samym budynku kotłowni zainstalowany jest kocioł OR-32N. Wszystkie media związane z prawidłową eksploatacją kotłów WR-12 znajdują się już w budynku kotłowni gdzie będą zainstalowane.

Kotły WR-12 są kotłami wodnymi o wymuszonym przepływie wody przez powierzchnie ogrzewalne. Wytwarzana w kotłach gorąca woda przeznaczona jest do celów grzewczych i technologicznych.

Instalację paleniskową każdego kotła stanowi ruszt mechaniczny, łuskowy typu RTW 2560 wraz z wózkiem rewersyjnym, instalacja powietrza podmuchowego - pierwotnego i wtórnego oraz instalacja odprowadzenia żużla i popiołu.

Blok każdego kotła, dzięki zastosowaniu ścian szczelnych jest konstrukcją samonośną, a każdy kocioł wsparty jest na słupach posadowionych na fundamencie. Kotły WR-12 posiadają trzyciągowy układ dla przepływu spalin. Pierwszy ciąg stanowi przestrzeń całkowicie ekranowaną ścianami szczelnymi. W drugim ciągu kotłów zabudowane są pęczki konwekcyjne z rur.

W celu obniżenia temperatury spalin i możliwości jej regulacji, za kotłami w kanale spalin są zabudowane dodatkowe, pionowe podgrzewacze wody. Każdy podgrzewacz wody ma automatycznie regulowany przepływ wody, w zależności od obciążeń kotłów, z możliwością ustawienia minimalnego przepływu wody.

Pomiędzy zasobnikiem węgla, a lejem zsypowym miału węglowego do kotłów, zabudowane są wózki rewersyjne z nowymi zasuwami prętowymi dopasowanymi do lejów zsypowych, odcinającymi węgiel od kotłów.

W każdym kotle zastosowany jest indywidualny rozdział powietrza pierwotnego z rozdziałem na poszczególne strefy rusztu. Pozwala to uzyskać lepszy proces spalania węgla na ruszcie w szerokim zakresie obciążeń, przy stosunkowo niskim nadmiarze powietrza, niskiej emisji zanieczyszczeń i stosunkowo niskiej stracie paleniskowej.

Zmiana wydajności kotłów odbywa się poprzez regulację: prędkości przesuwu taśmy rusztowej, grubości warstwy paliwa na ruszcie i strefową regulacją ilości powietrza do spalania.

Parametry techniczne kotłów WR-12 zostały przedstawione w poniższej tabeli.

Parametry techniczne kotła wodno-rusztowego typ WR-12.

Parametr kotła	Jednostka	Wartość
Wydajność nominalna	[MW]	12,0
Wydajność maksymalna w paliwie	[MWt]	14,5
Wydajność minimalna	[MW]	3,0
Ciśnienie robocze dla $t_{wył}=150\text{ }^{\circ}\text{C}$	[MPa]	0,7-1,4
Ciśnienie wody na wylocie z kotła dla $t_{wył}=150\text{ }^{\circ}\text{C}$	[MPa]	$\geq 0,7$
Temperatura wody na wylocie	[$^{\circ}\text{C}$]	70,0 +30
Temperatura wody na wylocie	[$^{\circ}\text{C}$]	150,0
Przepływ wody przez kocioł przy wydajności nominalnej	[t/h]	127,5
Sprawność gwarantowana dla 40-75-100% wyd. maksymalnej	[%]	$\geq 86,5$
Opory przepływu wody przez kocioł dla wydajności nominalnej	[MPa]	<0,10
Minimalny przepływ wody przez kocioł	[Mg/h]	105-110
Opory kotła po stronie spalin	[kPa]	800

2) zmienić brzmienie punktu 2.2.3.:

zamiast:

2.2.3 Emitory

Miejscami wprowadzania zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza atmosferycznego są następujące emitory:

Parametry emitora.

Emitor	Przewody emitora	Źródło emisji	Wysokość emitora [h]	Średnica przewodu [m]	Temperatura gazu na wylocie [K]	Przepływ gazu w warunkach suchych umownych* [m³/h]
E1	E1	Humboldt	128,7	4	473	25934
		OR-32N			473	54127
E2	E2 (a)	WR-12 nr 1	40	0,9	353	23849
	E2 (b)	WR-12 nr 2		0,9	353	23849

* -szacunkowe wartości przepływu przy zawartości tlenu 6%.

zmienia się na:

2.2.3 Emitory

Miejscami wprowadzania zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza atmosferycznego są następujące emitory:

Parametry emitora.

Emitor	Przewody emitora	Źródło emisji	Wysokość emitora [h]	Średnica przewodu [m]	Temperatura gazu na wylocie [K]	Przepływ gazu w warunkach suchych umownych* [m³/h]
E1	E1	Humboldt	132,6	1,86	473	25934
		OR-32N			473	54127
E2	E2 (a)	WR-12 nr 1	40	0,9	353	23849
	E2 (b)	WR-12 nr 2		0,9	353	23849

* -szacunkowe wartości przepływu przy zawartości tlenu 6%.

II. W punkcie III. dotyczącym warunków wprowadzania do środowiska substancji i energii wprowadza się następujące zmiany:

3) zmienić brzmienie punktu 3.2.1.:

zamiast:

3.2.1. Odzysk odpadów o kodach podanych w punkcie 3.1. polega na ich wykorzystaniu do wytworzenia energii poprzez termiczne przekształcenie w kotłach OR-32N i Humboldt.

zmienia się na:

3.2.1. Odzysk odpadów o kodach podanych w punkcie 3.1. polega na ich wykorzystaniu do wytworzenia energii poprzez termiczne przekształcenie w kotłach OR-32N i Humboldt.

Maksymalna masa poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalna łączna masa wszystkich odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku:

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość odpadów możliwa do zmagazynowania odpadu w Mg/rok	
			W tym samym czasie	W okresie roku
1.	02 01 03	odpadowa masa roślinna	36	36
2.	02 01 07	odpady z gospodarki leśnej	36	36

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość odpadów możliwa do zmagazynowania odpadu w Mg/rok	
			W tym samym czasie	W okresie roku
3.	02 0199	inne niewymienione odpady - zanieczyszczenia z wstępnego i zasadniczego oczyszczania ziarna rzepaku	36	36
4.	02 03 01	szlasy z mycia, oczyszczania, obierania, odwirowywania i oddzielania surowców — łuski, plewy zbożowe	36	36
5.	02 03 04	surowce i produkty nienadające się do spożycia i przetwórstwa	36	36
6.	02 03 80	wytłoki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81)	36	36
7.	02 03 81	odpady z produkcji pasz roślinnych	36	36
8.	02 03 99	inne niewymienione odpady	36	36
9.	02 04 80	wysłodki	36	36
10.	02 07 80	wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary	36	36
11.	03 01 01	odpady kory i korka	36	36
12.	03 01 05	odpady trocin, wiór, ściek, drewna, płyt wiórowych i forniru innych niż wymienione w 03 01 04	36	36
13.	03 03 01	odpady z kory i drewna	36	36
14.	15 0103	opakowania z drewna	36	36
15.	17 02 01	drewno	36	36
16.	19 12 07	drewno inne niż wymienione w 19 12 06	36	36
17.	20 0138	drewno inne niż wymienione w 20 01 37	36	36

Największa masa odpadów, która może być magazynowana w instalacji, wynikająca z wymiarów magazynu biomasy wynosi 36 Mg.

Całkowita pojemność (wyrażona w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów wynosi 36 Mg.

Wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.

Właściciel budynku, obiektu budowlanego lub terenu, zapewniając ich ochronę przeciwpożarową, jest zobowiązany:

- przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych, w tym terminowo wykonywać przeglądy techniczne budynku i instalacji użytkowych,
- wyposażyć budynek lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
- zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie,
- zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie, bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
- przygotować budynek, obiekt budowlany lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej,
- zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

III. Pozostałe warunki decyzji z dnia 12 czerwca 2007 roku zn: WR.7644-3/06_(3) z późn. zm. pozostawić bez zmian.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 28.08.2019 r. Przedsiębiorstwo Energetyczne „MEGAWAT” Sp. z o.o., wystąpiła do Starosty Gliwickiego o zmianę decyzji 12 czerwca 2007 roku zn: WR.7644-3/06_(3) z późn. zm., udzielającej pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw Zakładu Z-2 „Knurów” w Knurowie przy ul. Kopalnianej.

Decyzja Starosty Gliwickiego z dnia 12 czerwca 2007 roku zn: WR.7644-3/06_(3) została zmieniona decyzjami:

- zn. WOŚ.7644-00001/08 z dnia 15.09.2008 r.,
- zn. WOŚ.6222.3.2011 z dnia 30.11.2011 r.,
- zn. WOŚ.6222.00007.2014 z dnia 01.12.2014 r.,
- zn. WOŚ.6222.00007.2015 z dnia 23.11.2015r.,
- zn. WOŚ.6222.00006.2018 z dnia 20.08.2018 r.

Wniosek uzupełniono pismem z dnia 10.10.2019 r.

Proponowane we wniosku zmiany podyktowane są modernizacją komina ceramicznego polegająca na zabudowie zwężki na kominie ceramicznym, co spowodowało, że parametry emitora uległy zmianie oraz dostosowaniem decyzji do aktualnego brzmienia ustawy o odpadach.

Dokonano analizy przedłożonego wniosku pod kątem konieczności przeprowadzenia postępowania z udziałem społeczeństwa zgodnie z przepisami ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Na podstawie art. 218 pkt 2 ustawy Prawo ochrony środowiska organ administracji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego przedmiotem jest wydanie decyzji dotyczącej istotnej zmiany instalacji.

Zgodnie z art.3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska ilekroć w ustawie jest mowa o: istotnej zmianie instalacji - rozumie się przez to taką zmianę sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowę, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko.

W art. 214. ust. 3 Prawa ochrony środowiska mowa, że zmianę w instalacji uważa się za istotną w szczególności, gdy zwiększana skala działalności wynikająca z tej zmiany, sama w sobie, kwalifikowałaby ją jako instalację, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 201 ust. 2.

Analiza załączonej dokumentacji wskazuje, że modernizacja nie spowoduje znaczącego zwiększenia negatywnego oddziaływania na środowisko. Tym, samym postępowanie było prowadzone bez udziału społeczeństwa.

Pismem z dnia 27 września 2019 r. zawiadomiono strony o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie.

W art. 41a ust. 1 ustawy o odpadach zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytworzenie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, z udziałem przedstawiciela właściwego organu, kontroli

instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.

Na podstawie art. 41a ust. 1a cytowanej ustawy zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytworzenie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.

Zgodnie z art. 41a ust. 2 cytowanej ustawy do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli występuje właściwy organ, przekazując kopię niezbędnej do przeprowadzenia kontroli dokumentacji, w szczególności wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lub 2, oraz operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, wraz z postanowieniem, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.

Na podstawie art. 41a ust. 6 ustawy o odpadach w przypadku istotnej zmiany zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów stosuje się przepisy ust. 1-5a.

Biorąc pod uwagę, że planowana zmiana związana jest z dostosowaniem do aktualnych przepisów oraz zmianą parametrów emitora w związku z zabudową zwężki na kominie ceramicznym zmiany uznano za nieistotne. Tym samym nie wystąpiono do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o przeprowadzenie kontroli.

Zgodnie z art. 41 a ust. 2 ustawy o odpadach do komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli występuje właściwy organ, przekazując kopię niezbędnej do przeprowadzenia kontroli dokumentacji, w szczególności wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lub 2, oraz operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, wraz z postanowieniem, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.

W związku z powyższym, pismem z dnia 30 września 2019 r. Starosta Gliwicki wystąpił o przeprowadzenie kontroli do Komendanta Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Gliwicach.

Postanowieniem z dnia 31 października 2019 r. Komendant Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Gliwicach zaopiniował pozytywnie spełnienie wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej na terenie miejsc magazynowania odpadów, zlokalizowanych na terenie Zakładu Z-2 „Knurów” w Knurowie przy ul. Kopalnianej 1 oraz stwierdził zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej zawartymi w dokumentacji pn.: „Operat przeciwpożarowy w kontekście magazynowania i przeróbki odpadów Przedsiębiorstwa Energetycznego Megawat Sp. z o.o. Zakład Z-2 Elektrociepłownia „Knurów” (...).

W dniu 11 października 2019 r. przeprowadzono na terenie zakładu oględziny. Celem oględzin było zweryfikowanie informacji zawartych we wniosku ze stanem faktycznym.

W art. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. o zmianie ustawy o odpadach oraz innych niektórych ustaw (Dz.U.2018.1592 z późn.zm.) mowa m.in., że prowadzący instalację, który posiada pozwolenie zintegrowane uwzględniające zbieranie odpadów lub przetwarzanie

odpadów, jest obowiązany, w terminie do dnia 5 marca 2020 r., złożyć wniosek o zmianę tego pozwolenia, w celu dostosowania go do przepisów zmienionych niniejszą ustawą. W przypadku gdy prowadzący instalację nie dopełnił tego obowiązku, pozwolenie to wygasa w zakresie gospodarowania odpadami. Przepisy art. 14 ust. 1-7 stosuje się odpowiednio.

Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o. przedstawiło dane wskazane w art. 14 cytowanej ustawy.

Zgodnie z art. 14 ust. 4 ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz innych niektórych ustaw (Dz.U.2018.1592 z późn.zm.) właściwy organ zmienia decyzje, o których mowa w ust. 1, wskazując:

- 1) maksymalną masę poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalną łączną masę wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku;
- 2) największą masę odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającą z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;
- 3) całkowitą pojemność (wyrażoną w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;
- 4) wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.

Tym samym w rozstrzygnięciu decyzji wskazano wymagania określone w art. 14 ust. 4 ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw.

Ponadto w decyzji zmieniono parametry emitora. Przed modernizacją parametry emitora wynosiły: wysokość 128,7 m i średnicy 4,0 m; po modernizacji wynoszą: wysokość 132,6 m i średnica 1,86 m.

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2020r. Starosta Gliwicki określił dla Przedsiębiorstwa Energetycznego MEGAWAT Sp. z o.o., w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym w sprawie zmiany zapisów pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw Zakładu Z-2 „Knurów” w Knurowie przy ul. Kopalnianej zabezpieczenie roszczeń przez posiadacza odpadów w formie depozytu w wysokości 10 800 zł (słownie dziesięć tysięcy osiemset złotych). Pismem z dnia 10.02.2020r. wnioskodawca poinformował o dokonaniu wpłaty zabezpieczenia roszczeń. Powyższe zostało potwierdzone przez Wydział Finansowy tut. Urzędu (potwierdzenie realizacji operacji).

Pismem z dnia 17 lutego 2020 roku strona postępowania została poinformowana, że zebrano dowody i materiały, aby wydać rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W przewidywanym terminie strona nie skontaktowała się z tut. Urzędem w w/w celu. Nie wniosła również dodatkowych uwag.

W art. 192 Prawa ochrony środowiska mowa, że przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków.

Na podstawie art. 214 ust. 5 Prawa ochrony środowiska decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego określa wymagania, o których mowa w art. 188 i art. 211, mające związek z planowanymi zmianami.

Na podstawie art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.Dz.U.2020.256) decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji

publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchynieniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony; przepis art. 154 § 2 stosuje się odpowiednio.

W omawianym przypadku stroną w prowadzonym postępowaniu jest tylko wnioskodawca.

Zgodnie z art. 15zsz ust. 9 ustawy z dnia 2 marca 2020 o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U.2020.374 z późn.zm.) w okresie, o którym mowa w ust. 1, organ lub podmiot może z urzędu wydać odpowiednio decyzję w całości uwzględniającą żądanie strony lub uczestnika postępowania, zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu, wyrazić stanowisko albo wydać interpretację indywidualną.

W art. 15zsz ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych mowa o okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID.

Zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz.U.2020.491 z późn.zm.) w okresie od dnia 20 marca 2020 r. do odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszono stan epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2.

Biorąc powyższe pod uwagę, po przeprowadzeniu postępowania należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie w trybie art. 127 § 1 Kpa do Samorządowego Kolegium Odwoławczego za pośrednictwem Starosty Gliwickiego w terminie 14 dni licząc od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Decyzja nie zwalnia z obowiązku uzyskania innych wymaganych przepisami decyzji, zezwoleń, zgłoszeń, opinii niezbędnych do prowadzenia działalności oraz przestrzegania przepisów innych niż ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Zgodnie z postanowieniem Komendanta Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Gliwicach warunki ochrony przeciwpożarowej, zawarte w dokumentacji pn.: „Operat przeciwpożarowy w kontekście magazynowania i przeróbki odpadów Przedsiębiorstwa Energetycznego Megawat Sp. z o.o. Zakład Z-2 Elektrociepłownia „Knurów” (...), muszą być poddane aktualizacji i ocenie w terminie do 30 dniu od dnia wejścia w życie rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, którzy określą w drodze rozporządzenia wymagania w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie mają spełniać obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów, kierując się możliwością wdrożenia wymagań z zakresu bezpieczeństwa pożarowego oraz ryzykiem związanym z zagrożeniem pożarowym, o którym mowa w art. 43 ust. 8 ustawy o odpadach.

Zgodnie z przepisami art. 15zsr i art. 15zsz ustawy z dnia 2 marca 2020 o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19,

innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U.2020.374 z późn.zm.) bieg terminu do wniesienia odwołania rozpoczyna się z chwilą ustania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID.

Na podstawie art. 130 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania.

Z upoważnienia Starosty
Maria Zalecka
Zastępca Naczelnika Wydziału Ochrony
Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa
/podpisano elektronicznie/

Opłatę skarbową za zmianę pozwolenia w wysokości: 10,00 zł naliczono zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie (t.j. Dz.U.2019.1000 z późn. zm.) "Wykaz przedmiotów opłaty skarbowej, stawki tej opłaty oraz zwolnienia" część I pkt 53.

Kwotę 10,00 zł uiszczono w dniu 20.08.2019r. przelewem na rachunek bankowy nr 51 1050 0099 5261 0410 0000 0055.

Otrzymują:

1. Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o.
ul. Bojkowska 37, Budynek nr 4, 44-100 Gliwice

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska - - ePUAP /mos/skrytka
2. Prezydent Miasta Knurów - ePUAP - /969-15-97-553/skrytka
3. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego - ePUAP - /UMWSL/skrytka
4. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach - ePUAP - /WIOSKatowice/skrytka
5. WOŚ – a/a